

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van **21 december 2005** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not.nr. 66.70.890/017

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, grondwerker, geboren te _____ op _____, wonende te _____;
2. _____, huisvrouw, geboren te _____ op _____ wonende te _____;
3. _____, kabellegger, geboren te _____ op _____ wonende te _____;

Beklaagd van :

Te _____ van 26 april 2001 (stuk 1, 5 en 7) tot en met datum der dagvaarding _____

De eerste, de tweede en de derde

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-6°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2 § 1 van het besluit van Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, te hebben uitgevoerd namelijk door de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

*De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging*

aard en oppervlakte: huis 6 a 77 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te

op

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 06/02/2001 geregistreerd op 12/02/2001.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de tweede beklaagde in haar antwoorden en verdediging voorgedragen door haarzelf.

Overwegende dat de eerste beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, NIET is verschenen;

Overwegende dat de derde beklaagde verschenen is op de inleidingszitting doch niet meer nadien.

De zaak werd in beraad genomen op 28.9.2005.

De derde beklaagde verkreeg de eigendom van het onroerend goed, gelegen te
gekend ten kadaster onder
bij notariële akte aankoop van 12/02/2001.

Het voormeld onroerend goed is volgens het gewestplan gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie.

Eerste en tweede beklaagden wonen in bij hun zoon, zijnde de derde beklaagde; zij zijn in het goed ingeschreven sedert 26/04/2001; uit hun verklaring aan de verbalisanten blijkt dat ze wisten dat ze er niet vast mochten wonen.

Art.16 5 KB 28/12/1972 voorziet onder de recreatiegebieden : "5.2 de gebieden voor dag – en verblijfsrecreatie zijn bestemd voor de recreatieve en toeristische accommodatie alsmede de verblijfsaccommodatie met inbegrip van de kampeerterreinen, de gegroepeerde chalets, de kampeerverblijfparken en de weekendsverblijfparken."

Dat de wijziging van de hoofdfunctie "verblijfsrecreatie" naar "permanent wonen" vergunningsplichtig is.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlastelegging is derhalve blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De tweede beklaagde verzocht om haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen, verzoek waaromtrent het openbaar ministerie gunstig advies verleende.

Gelet op het blanco strafrechtelijk verleden van deze beklaagde kan op dit verzoek worden ingegaan.

Wat betreft de eerste en de derde beklaagde dient de strafmaat bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten.

Het opleggen van de hierna bepaalde bestraffing dringt zich op.

Herstelvordering.

Het College van Burgemeester en Schepenen besliste in haar zitting van 22 december

2003 om een herstellvordering in te stellen, zijnde het staken van het strijdig gebruik. Tevens werd het opleggen van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel gevorderd. Bij schrijven van 28 januari 2004 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aangesloten bij de voormelde herstellvordering.

Dat de aldus gevorderde herstelmaatregel kan worden toegestaan.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36

wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, ;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-

Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B.

19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak ten aanzien van tweede beklagde;

bij verstek ten aanzien van eerste beklagde;

geacht op tegenspraak ten aanzien van derde beklagde;

Veroordeelt de eerste en derde beklagde voor de feiten omschreven onder de enige tenlastelegging elk tot een geldboete van VIJFTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 275 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van **15 DAGEN**.

OVERWEGENDE dat de veroordeelden nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan TWAALF MAAND en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zal misdragen, GELAST gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de tegen hem uitgesproken geldboete van VIJFTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 275 euro bedragende;

Verklaart de tenlastelegging in hoofde van de tweede beklagde bewezen;

Gelast DE GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de tweede beklagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden;

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 137,50 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de eerste en derde beklaagde elk éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelden een **vergoeding** op van elk € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;
(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 151,02 euro;

Beveelt op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen van
en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de
beklaagden het striidig gebruik van het onroerend gelegen te
gekend ten kadaster onder
met als hoofdfunctie verblijfsrecreatie te staken en dit binnen een termijn van een
jaar vanaf de dag dat onderhavig vonnis kracht van gewijsde zal hebben.
Veroordeelt elk van hen tot het betalen van een dwangsom van 125 euro per dag ver-
traging bij niet naleving van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- EENENTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF ---

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier: